

मध्या प्रवत्स्यत्यतिका यथा,—

“गन्तुं प्रिये ! वदति निःस्वसितं न दीर्घ-
मासीक वा नयनयोर्जलमाविरासीत् ।

आवुलिपिं पठितुमेषदृशः परन्तु

भालस्यनीं किमु करः समुपाजगाम ॥” २॥

प्रौढा प्रवत्स्यत्यतिका यथा,—

“नायं मुञ्चति सुभ्रवामपि तनुत्यागे वियोगज्वर-
स्तेनाहं विहिताञ्जलियदुपते । पृच्छामि सत्यं वद
ताम्बूलं कुसुमं पटोरमुदकं यद्वन्मुभिर्दीयते
तत् स्यादत्र परत्र वा किमु विषज्वालावलौ-
दुःसहम् ॥” ३॥

परकीया प्रवत्स्यत्यतिका यथा,—

“न्यस्तं पन्नगमूर्ध्नि पादयुगलं भक्तिर्विमुक्ता गुरौ
त्यक्ता नौतिरकारि किं न भवतो हेतोर्मया
दुष्कृतम् ।

अङ्गानां शतयातना नयनयोः कोपक्रमो रौरवः

कुम्भीपाकपराभवश्च मनसो युक्तं त्वयि
प्रस्थिते ॥” ४॥

सामान्यप्रवत्स्यत्यतिका यथा,—

“मुद्रां प्रदेहि बलयाय भवद्वियोग-

सासाध्य यास्यति वहिः सहसा यदेतत् ।

इत्थं निगद्य विगलत्रयनाम्बुधारा

वाराङ्गना प्रियतमं करयोर्बभार ॥” ५॥

इति रसमञ्जरी ॥

प्रवयणं, क्ली, (प्रवीयतेऽनेनेति । प्र + अज गतौ

क्षेपणे च + लुट् । “वा यौ ।” २ । ४ । ५७ ।

इति वी । “कृत्यचः ।” ८ । ४ । २८ । इति

चत्वम् ।) प्रतोदः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५ । ७०॥

(प्र + वय गतौ + भावे लुट् । प्रकर्षणे गम-

नम् । इति कैचित् ।) ॥

प्रवयाः, [छ] त्रि, (प्रगतं वयो यस्य ।) वृहः ।

इत्यमरः २ । ६ । ४२ ॥ (यथा, रघुः । ८ । १८ ।

“नृपतिः प्रकृतीरर्वेचितुं

व्यवहारासनमाददे युवा ।

परिचेतुमुपांशुधारणां

कुशपूतं प्रवयास्तु विष्टरम् ॥”

पुराणः । इति निघण्टुः । ३ । २७ ॥ यथा,

ऋग्वेदे । २ । १७ । ४ ।

“अथा यो विज्ञा भुवनानि मज्जन्नेशानकृत-
प्रवया अभ्यवर्धत ॥”)

प्रवरं, क्ली, (प्रत्रियते इति । प्र + वृ + अप् ।)

अगुरु । इति भावप्रकाशः ॥ गोचम् । अष्टे,

त्रि । इति मेदिनी । २ । १०६ ॥ (यथा, मनुः ।

१० । २७ ।

एते षट् सट्शान् वर्षान् जनयन्ति स्वयोनिषु ।

माह्वजात्यां प्रसूयन्ते प्रवरासु च योनिषु ॥”)

प्रवरः, पुं, (प्र + वृ + अप् ।) सन्ततिः । इति

मेदिनी । २ । १०६ ॥ गोत्रप्रवर्तकमुनिव्याव-

त्तको मुनिगणः । तथा च यमदग्निगोत्रस्य

प्रवराः यमदग्नीर्व्यवशिष्टाः । भरद्वाजगोत्रस्य

भरद्वाजाङ्गिरसबाह्वस्यत्याः । विश्वामित्र-

गोत्रस्य विश्वामित्रमरीचिकौषिकाः । अत्रि-

गोत्रस्य पत्रात्रेयशातातपाः । गौतमगोत्रस्य

गौतमवशिष्टबाह्वस्यत्याः । वशिष्टगोत्रस्य

वशिष्टः । केषाञ्चित् वशिष्टाचिसङ्गतयः ।

काश्यपगोत्रस्य काश्यपाचार्यनैध्रुवाः । अगस्त्य-

गोत्रस्य अगस्त्यदधीचिजैमिनयः । सौकालिन-

गोत्रस्य सौकालिनाङ्गिरसबाह्वस्यत्याचार-

नैध्रुवाः । मौडस्यगोत्रस्य श्रीर्व्यचयनभार्गव-

जामदग्न्याश्रुवतः । पराशरगोत्रस्य पराशर-

शक्तिवशिष्टाः । बृहस्पतिगोत्रस्य बृहस्पतिकपिल

पाव्येषाः । काञ्चनगोत्रस्य अश्वत्यदेवलदेव-

राजाः । विष्णुगोत्रस्य विष्णुहृदिकौरवाः ।

कौशिकगोत्रस्य कौशिकातिजमदग्नयः । काल्यो

यनगोत्रस्य अत्रिभृगुवशिष्टाः । आत्रेयगोत्रस्य

आत्रेयशातातपसांस्याः । काश्यपगोत्रस्य काश्वा-

श्वत्यदेवलाः । कृष्णात्रेयगोत्रस्य कृष्णात्रेया-

त्रेयावासाः । साङ्गतिगोत्रस्य अय्याहाराणि-

साङ्गतयः । कौण्डिन्यगोत्रस्य कौण्डिन्यस्ति-

मिककौष्यः । गङ्गगोत्रस्य गार्ग्यकौस्तुभ-

माण्डव्याः । आङ्गिरसगोत्रस्य आङ्गिरस-

वशिष्टबाह्वस्यत्याः । अनाहकाक्षगोत्रस्य गार्ग्य

गौतमवशिष्टाः । अय्यगोत्रस्य अय्यबलिसार-

खताः । जैमिनीगोत्रस्य जैमिन्युत्थसाङ्गतयः ।

हडिगोत्रस्य कुरुहडाङ्गिरोबाह्वस्यत्याः ।

शाण्डिल्यगोत्रस्य शाण्डिल्यासितदेवलाः ।

वात्स्यगोत्रसावर्णगोत्रयोः श्रीर्व्यचयनभार्गव-

जामदग्न्याश्रुवतः । आलस्यरायनगोत्रस्य आल-

स्यरायनशालङ्कायनशाकटायनाः । वयात्रपथ-

गोत्रस्य साङ्गतिः । छतकौशिकगोत्रस्य कुशिक-

कौशिकछतकौशिकाः । केषाञ्चित् कुशिक-

कौशिकबन्धुलाः । शक्निगोत्रस्य शक्निपराशर-

वशिष्टाः । काश्यायनगोत्रस्य काश्यायनाङ्गिरस-

बाह्वस्यत्यभरद्वाजजमीढाः । वासुकिगोत्रस्य

अक्षोभ्यानन्तवासुकयः । गौतमगोत्रस्य गौत-

माङ्गराङ्गिरसबाह्वस्यत्यनैध्रुवाः । केषाञ्चित्

गौतमाङ्गिरसावासाः । शुनकगोत्रस्य शुनक-

शौनकाष्टतुसमदाः । सौपायनगोत्रस्य प्रवराः

श्रीर्व्यचयनभार्गवजामदग्न्याश्रुवतः । इति

धनञ्जयकृतधर्मप्रदीपे गोत्रप्रवरविवेकः ॥

प्रवर्गः, पुं, (प्रवृण्यते निःक्षिप्यते हविरादिक-

मस्मिन्निति । प्र + वृज् + अधिकरणे वज् ।)

होमानिः । इति हेमचन्द्रः । ३ । ५०० ॥ (यथा,

हरिवंशे । ४१ । ३४ ।

“दक्षिणाहृदयो योगौ महासचमयो मंहान् ।

उपाकर्माष्टरुचकः प्रवर्गवर्त्तभूषणः ॥”

प्रवर्ग्य इति पाठोऽपि दृश्यते ।)

प्रवर्त्तकः, त्रि, (प्रवर्त्तयतीति । प्र + हृत् + णिच् +

ण्वल् ।) प्रवर्त्तनकारी । प्रवृत्तिजनकः । यथा,

“प्रवर्त्तकं वाक्चसुवाच चोदनां

निवर्त्तकं नैवमुवाच भाव्यकृत् ।

ततश्च विप्रो नहि चोदनास्तु सा

प्रवर्त्तिका या न भवेदिति स्थितिः ॥”

इति संक्षेपशारीरकम् ॥

(यथा च देवीभागवते । १ । १४ । ४२ ।

“प्रथमं पठिताः वेदा मया विस्तारिताश्च ते ।

हिंसामयास्तु पठिताः कर्ममार्गप्रवर्त्तकाः ॥”

प्रयोजकः । यथा, भागवते । ८ । १७ । ४ ।

“धन्वन्तरिर्दीर्घतमस आयुर्वेदप्रवर्त्तकः ।

यज्ञभृग् वासुदेवांशः स्मृतिमार्गातिनाशनः ॥”)

प्रवर्त्तनं, क्ली, (प्र + हृत् + णिच् + लुट् ।)

प्रवृत्तिः । यथा,—

“तेऽन्यैर्वान्तं समग्रान्ति परोत्सर्गश्च भुञ्जते ।

इतरार्थग्रहे येषां कवीनां स्यात् प्रवर्त्तनम् ॥”

इति काव्यप्रकाशः ॥

प्रारम्भः । यथा,—

“मृते तु स्वामिनि पुनस्तद्वंशे वापि मानवे ।

राजानमामन्त्रततः कुर्व्यात् सेतुप्रवर्त्तनम् ॥”

इति मिताक्षरा ॥

प्रवर्त्तना, स्त्री, (प्र + हृत् + णिच् + युच् ।) प्रवृत्ति

प्रेरणम् । यथा, नेषधे । २ । ६१ ।

“अथवा भवतः प्रवर्त्तना

न कथं पिष्टमियं पिनष्टि न ।

स्वत एव सतां परार्थता

ग्रहणानां हि यथा यथार्थता ॥”

प्रवर्त्तितः, त्रि, (प्र + हृत् + णिच् + क्तः ।) जातः ।

यथा, रघुवंशे । ५ । ३७ ।

“रूपं तदोजस्वि तदेव वीर्यं

तथैव नैसर्गिकमुन्नतत्वम् ।

न कारणात् स्वात् विभिदे कुमारः

प्रवर्त्तितो दीप इव प्रदीपात् ॥”

प्रवर्द्धनं, क्ली, प्रपूर्वहृदधातोर्भावे अनट् (लुट् ।)

विवर्द्धनम् । कर्त्तरि (लृ) घनप्रत्यये, हृदिकारके,

त्रि ॥ (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अध्याये ।

“हृत्मांसं समधुरं कषायानुरसं स्मृतम् ।

वातपित्तोपशमनं गुरु शूक्रप्रवर्द्धनम् ॥”)

प्रवर्द्धः, त्रि, (प्रवर्द्धति प्रवर्द्धते इति । प्र + वृह +

अच् ।) प्रधानम् । श्वेदः । इत्यमरः । ३ । १ । ५७ ।

प्रवलाकी, पुं भुजङ्गः । चित्रमेखलकः । इति

विश्वः ॥

प्रवहः, पुं, (प्र + वह + भाते + अच् ।) गृह-

नगरादेर्व्यर्हिर्गमनम् । इत्यमरः । ३ । १ । ८८ ॥

(प्रवहतीति । प्र + वह् + अच् ।) वायुः ।

इति हेमचन्द्रः ॥ समवायुत्तर्गतद्वितीयवायुः ।

स तु आवहवायोरुर्ध्वस्थितः । इति सिद्धान्त-

शिरोमणिः ॥

“यस्माज्ज्योतीषि वहति प्रवहस्तं न स स्मृतः ।”

इति विश्वपुराणे २ अंशे १२ अध्यायः ॥

अस्य टीका । “यस्माज्ज्योतीषि प्रकर्षेण वहति

तेन स वायुः प्रवहः स्मृतः प्रवहस्यैव भेदाः सर्वे

वायुस्तस्याः ॥” (मेघविशेषः । यथा स्कान्दे

सङ्गाद्विखण्डे । ५ । ६ ।

“आवहः प्रवहश्चैव उदहासी महांस्तथा ।

परीवहः पञ्चमश्च विनहश्च परावहः ॥”)

प्रवहणं, क्ली, (प्रोह्यते अनेनेति । प्र + वह् +

करणे लुट् ।) कर्षणार्थः । स्त्रीरत्नवहणार्थ-